

პ რ ო მ ე ტ ი

VI. პარტიულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობა

მსოფლიო ცხოვრებას მღვდელთა ეროვნულ-განმათავისუფლებელი რევოლუციების ეპოქაში. თუ იმპერიალიზმმა ჩაახშო მეტი წილი ხალხების ეროვნული დამოუკიდებლობა და თავისუფლება, სასტიკი კოლონიური მონობის ბრკალი დააღწია მათ, სოციალიზმის წარმოშობა მოასწავებს, რომ დადგა ჩაგრული ხალხების განთავისუფლების ერა. ეროვნულ-განმათავისუფლებელი რევოლუციების მძლავრი ტალღა სპობს კოლონიურ სისტემას, არყვეს იმპერიალიზმის საყრდენებს, ყოფილი კოლონიებისა და ნახევარკოლონიების ადგილს შეიკმა და იქმნება ახალგაზრდა სუვერენული სახელმწიფოები. მათი ხალხები შევიდნენ თავიანთი განვითარების ახალ პერიოდში. ისინი დარჩნენ როგორც ახალი ცხოვრების შემოქმედნი და საერთაშორისო პოლიტიკის აქტიური მონაწილენი, როგორც იმპერიალიზმის ნგრევის რევოლუციური ძალა.

მაგრამ ბრძოლა ჯერ არ დამთავრებულა. ხალხებმა, რომლებიც იმპერიალიზმის ბრკალი, განთავისუფლების სხვადასხვა დონის მიაღწიეს, ბევრმა მათგანმა შექმნა ეროვნული სახელმწიფო და იბრუნა ეკონომიური დამოუკიდებლობისათვის და პოლიტიკური დამოუკიდებლობის განმტკიცებისათვის. იმპერიალიზმისა და რევოლუციური პრივილეგიების რევიმების წინააღმდეგ საბრძოლველად იბრუნებენ ფორმალურად დამოუკიდებელ, ხოლო ფაქტურად უსუბიექტო მონოპოლიტიკურ პოლიტიკურ და ეკონომიურ დამოკიდებულ ქვეყნების ხალხები. უსუბიექტო დამოკიდებულ ქვეყნებს მიუძღვის ხალხები, რომლებიც ჯერ არ მოუშორებიათ კოლონიური მონობის ბრკალი.

ახალგაზრდა სუვერენული სახელმწიფოები ამ შედეგს არც იმპერიალიზმის სახელმწიფოთა სისტემაში, არც სოციალისტურ სახელმწიფოთა სისტემაში. მაგრამ მათს და უპირატესობას ჯერ კიდევ უწყვეტ ექსპლოატაციას მსოფლიო კაპიტალისტური მიუღწეობისათვის. თუმცა იქ განსაკუთრებული ადგილი უჭირავს. ეს არის მსოფლიო ხაზი, რომელიც უსახავს ეროვნული ადრინდების ბერძენულ-ტურკულ საუკუნეობრივი ჩამორჩენილობისა და სოციალისტური რევოლუციის წინააღმდეგო მსოფლიო კაპიტალისტური მიუღწეობისათვის. თუმცა იქ განსაკუთრებული ადგილი უჭირავს. ეს არის მსოფლიო ხაზი, რომელიც უსახავს ეროვნული ადრინდების ბერძენულ-ტურკულ საუკუნეობრივი ჩამორჩენილობისა და სოციალისტური რევოლუციის წინააღმდეგო მსოფლიო კაპიტალისტური მიუღწეობისათვის.

ერის ინტერესები მოითხოვს კოლონიალიზმის ნათესავის მოსპობას, იმპერიალიზმის ბატონობის ფეხების აღმოფხვრას, უცხოეთის მონოპოლიების განდევნას, ეროვნული მრეწველობის შექმნას, ფოდალური წესებისა და გადმარსებების ლიკვიდაციას, რადიკალურ აგრარულ გარდაქმნას განხორციელებას მთელი გლეხობის მონაწილეობით და მისი ინტერესებისათვის, დამოუკიდებელი მშენებლობისთვის, საერთაშორისო პოლიტიკის განხორციელებას, საზოგადოებრივი ცხოვრების დემოკრატიზაციას, პოლიტიკური დამოუკიდებლობის განმტკიცებას, საერთაშორისო პოლიტიკის აქტიურ დაინტერესებულ არიან ერის მთელი პარტიკული და პროგრესული ძალები. ეს ის ნიადაგია, რომელზეც შეიძლება მათი გაერთიანება.

უცხოეთის კაპიტალი უკან დაიხევს მხოლოდ პარტიკული, დემოკრატიული ძალების ფართო გაერთიანების წინაშე, რომლებიც ახორციელებენ ანტიიმპერიალისტურ პოლიტიკას. ფოდალური საყრდენები შეიძლება დაინარჩუნოს მხოლოდ საერთო-დემოკრატიული მოძრაობის შედეგად. მხოლოდ ღრმა აგრარული გარდაქმნებმა და გლეხთა ფართო მოძრაობამ შეიძლება აღდგოს საშუალო საუკუნეების წინააღმდეგო, რომელიც სავსოთა ხალხების განთავისუფლებისათვის, რომელიც ასე მწვავედ დგას ახის, აფრიკისა და ლათინური ამერიკის ხალხების წინაშე. პოლიტიკური დამოუკიდებლობა შეიძლება განმტკიცდეს მხოლოდ ამ ხალხმა, რომელმაც მოიპოვა დემოკრატიული უფლებები და თავისუფლებები და რომელიც აქტიურად მონაწილეობს სახელმწიფოს მართვაში.

საერთაშორისო პოლიტიკის განვითარების ძირითადი პირობა თანამედროვე ბრძოლა იმპერიალიზმის წინააღმდეგ. იმპერიალიზმი ცდილობს შეინარჩუნოს ყოფილი კოლონიები და ნახევარკოლონიები კაპიტალისტური მიუღწეობის სისტემაში. განამტკიცოს მათი არათანაწილყოფილობა მსოფლიო მშენებლობაში. თანამედროვე კოლონიალიზმის მთავარი დასაყრდენია ამერიკის შეერთებული შტატების იმპერიალიზმი.

ახალი მეთოდებით და ახალი ფორმებით იმპერიალისტები ცდილობენ შეინარჩუნონ ხალხთა კოლონიური ექსპლოატაცია. იმპერიალისტები მიმართავენ ყველა საშუალებას (კოლონიური ომებს, სამხედრო ბლოკებს, შეიქმნენ ბლოკებს, ტერორს, ძირკამათებულ საქმიანობას, ეკონომიურ ზეგავლენას, მოსაყრდენს). რათა მორჩილებას ჰყავდნენ განთავისუფლებულ ქვეყნებს, მათ მიერ მოპოვებულ დამოუკიდებლობა ფორმალური გახადონ ან წაართვან ამ ქვეყნებს დამოუკიდებლობა. „დამპყრბის“ ალბათ ისინი ცდილობენ ამ ქვეყნებში შეინარჩუნონ ძველი პოლიტიკა და დაიპყრონ ახალი პოლიტიკები, გააფართოონ თავიანთი სოციალური დასაყრდენი. გადაიბრუნონ თავიანთი მხარეზე ეროვნული ბურჟუაზია, დაწერონ სამხედრო-დემოკრატიული რეჟიმები, ხელსუფლებისათვის დაიპყრონ მორჩილი მართებლები. იმპერიალისტები იყენებენ ეროვნული და ტომობრივი შტრლის

რონიონულ მეცნიერებას. გლეხთა შრომა უფრო ნაყოფიერი ხდება, ხოლო მიწა მეტ ნაყოფს მოგვცემს. სოციალიზმი უზრუნველყოფს მუშათა კლასისა და ყველა მშრომელის ცხოვრების მაღალ მატერიალურ და კულტურულ დონეს. სოციალიზმს სინებელიდან და უმეტრეზიდან გამოპყავს ხალხის მასები და აზიარებს მათ თანადროვე კულტურას. ინტელექციის წინაშე ისახება ხალხის საკეთილდღეოდ შემოქმედების ფართო პირობები.

რა გზას აირჩევდნენ — ეს თვით ხალხების საშინაო საქმეა. მსოფლიო ასპარეზზე ძალთა ახლანდელი თანაფარდობისა და სოციალიზმის მსოფლიო სისტემის მხრივ მძლავრი მხარდაჭერის რეალური შესაძლებლობის პირობებში ყოფილი კოლონიების ხალხებს შეუძლიათ ეს საკითხი თავიანთი ინტერესებისათვის გადაწყვიტონ. მათი არჩევანი დამოკიდებული იქნება კლასობრივ ძალთა თანაფარდობაზე. განვითარების არაპატივცემული გზა უზრუნველყოფილია მუშათა კლასის, ხალხის მასების, საერთაშორისო-დემოკრატიული მოძრაობის ბრძოლით და შეესაბამება ერის ასსოლუტური უმრავლესობის ინტერესებს. ეს გზა ბურჟუაზიასთან მოთხოვნებს დამოკიდებულია, მაგრამ ეს იქნება დათმობები ერის სასარგებლოდ. განვითარების არაპატივცემული გზაზე მოსახლეობის ყველა ფენას შეუძლია გამოიყენოს თავისი ძალეები.

ეკონომიურად სუსტად განვითარებული ქვეყნების ხალხებისათვის ფართო პარტიკული ისახება ეროვნული დემოკრატიის სახელმწიფო შექმნისა და განვითარების გზებზე. ეროვნული დემოკრატიის სახელმწიფოს პოლიტიკური საფუძველია ბლოკი მთელი პრივილეგიული პარტიკული ძალებისა, რომლებიც იბრძვიან ეროვნული დამოუკიდებლობის სრული უზრუნველყოფისათვის, ფართო დემოკრატიისათვის, ანტიიმპერიალისტური, ანტიფეოდალური, დემოკრატიული რევოლუციის ბოლომდე მიყვანისათვის.

ხალხის მასების კლასობრივი და ეროვნული თვითშეგნების განხორციელება მრავალფეროვანი განვითარების თანამედროვე პერიოდის დამახასიათებელი ნიშანია. იმპერიალიზმის დაქვეითებული ცდილობს დაამახინჯოს ეროვნული სუვერენიტეტის იდეა, გამოაცდოს მას მთავარი შინაარსი, გამოიყენონ იგი ეროვნული ეგოიზმის გარეგანი საფუძველი, ეროვნული განსაკუთრებულობის სულსავერსების დანგრევისათვის. ეროვნული ანტიკონსტრუქციის გაძლიერებისათვის, დემოკრატიული ძალები ამკვიდრებენ ეროვნული სუვერენიტეტის იდეას ხალხთა თანაწილყოფილობისათვის, მათი ურთიერთდამოკიდებისათვის, მკაცრობისათვის, ურთიერთდამხმარებისა და უფრო მჭიდროდ ურთიერთობისათვის, სოციალური პროგრესის ინტერესებისათვის. ეროვნული სუვერენიტეტის იდეა მისი დემოკრატიული გაგებით სულ უფრო მეტად მჭიდრდება, იქნის მზარდ მნიშვნელობას, ხდება საზოგადოების პროგრესული განვითარების დინამიკური ძალეები.

კომუნისტური პარტიები აქტიურად იბრძვიან იმისათვის, რომ თანამედროველად მიყვანონ ბოლომდე ანტიიმპერიალისტური, ანტიფეოდალური, დემოკრატიული

VII. ბრძოლა ბურჟუაზიული და რეპორმისტული იდეოლოგიის წინააღმდეგ

თანამედროვე მსოფლიოში მიმდინარეობს ორი იდეოლოგიის — კომუნისტური იდეოლოგიისა და ბურჟუაზიული იდეოლოგიის გათავისუფლებული ბრძოლა. ეს ბრძოლა უკიდურესობის სულიერი ცხოვრებაში ასახავს კაპიტალიზმისა და სოციალიზმის გასაღების ისტორიულ პრიციპს.

ახალი ისტორიული ეპოქა წამდგენს ტრიალში მოუტანა პროლეტარიატის რევოლუციური მსოფლიო მშენებლობა. მარქსიზმ-ლენინიზმი მოწოდებს კაცობრიობის ფეიქტა მარქსიზმის განხორციელებას. ბურჟუაზიულმა მოძღვრებებმა და სკოლებმა ისტორიულ მემორიებს ვერ გაუძლურეს. მათ ვერ გასცეს და ვერც გასცემენ მეცნიერულ მასუხს ცხოვრების მიერ დაყენებულ კითხვებზე. ბურჟუაზიის ათარ ძალუქს წამოაყენოს იდეები, რომლებიც გაიყოფიან ხალხის მასებს. ბურჟუაზიული იდეოლოგია ღრმა კრიზისის განიცდის.

აღმათა უღელსი მსგებში შეგნებში რევოლუციური გადატრიალება რთული და ხანგრძლივი პროცესია. რაც უფრო მეტ გამაგრებას აღწევს სოციალიზმის მსოფლიო სისტემა, რაც უფრო ღრმაა მსოფლიო კაპიტალიზმის კრიზისი, რაც უფრო მწვავედ კლასობრივი ბრძოლა, მით უფრო იზრდება მარქსისტულ-ლენინური იდეების როლი კომუნისტებისათვის საბრძოლველად მსგებში შეგნებებისა და მოძილზაციაში. იდეოლოგიური ბრძოლა პროლეტარიატის კლასობრივი ბრძოლის უმნიშვნელოვანესი შემადგენელი ნაწილია.

იმპერიალისტური რეჟიმი რამზავს მსგებზე იდეოლოგიურ ზეგავლენას ყველა საშუალებას. ცდილობს სახელმწიფო გაუტეხოს კომუნისტური და მის კეთილმოძილურ იდეებს, დაიკავს კაპიტალიზმი, იმპერიალიზმის მთავარი იდეოლოგიური პირობა იარაღია ანტიკომუნისტური, რომლის ძირითადი შინაარსია სოციალისტური წყობილებისათვის ცილის დაწმენვა კომუნისტური პარტიების პოლიტიკისა და მიზნების. მარქსიზმ-ლენინიზმი მოძღვრების ფალსეფაცია. ანტიკომუნისტური საფარით იმპერიალისტური რეჟიმი სდევნის ყოველფერ მარქსიზმს და რევოლუციურ იდეებს, ცდილობს გაითიშოს მშრომელთა რიგები, ჩაახშოს პროლეტარიატის მისწრაფება ბრძოლისაკენ. ამ შედეგისათვის ქვეშ აყენებენ ბურჟუაზიული სოციალური პროგრესის ყველა მერს: ფინანსური ოლიგარქია და სამხედრო წრეები, ფაშისტები და რეჟიონური კლერიკალები. კოლონიზატორები და მემამულეები, იმპერიალისტური რეჟიმის ყველა იდეური და პოლიტიკური ხელშეწყობი

რევოლუცია, შექმნა ეროვნული დემოკრატიის სახელმწიფო, იბრძვიან სოციალური პროგრესისათვის. კომუნისტების მიზნები შეესაბამება ერის უმაღლეს ინტერესებს. რეჟიონური წრეების ცდილობს ანტიკომუნისტური ალბათ აფეთქონ ეროვნული ფორმები. კომუნისტების დევნა იწვევს ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობის შესუსტებას, ეწინააღმდეგება ხალხთა ეროვნული ინტერესებს, ქმნის მიღწეულ მონაპოვარს დაკარგვის საფრთხეს.

ეროვნული სახელმწიფოები სულ უფრო აქტიურად გამოდიან დამოუკიდებელ ძალად მსოფლიო ასპარეზზე, ამასთან იბრძვიან ეს არის ძირითადად პროგრესული, რევოლუციური და ანტიიმპერიალისტური ძალა. კოლონიური ჩაგვრისაგან განთავისუფლებული ქვეყნები და ხალხები მოუწოდებელი არიან თვალსაზრისით როლი შეასრულონ თანამედროვეობის ცენტრალური პროგრესის გადარჩაში — ახალი მსოფლიო ომის თავიდან აცილებაში. წყვილი ის დრო, როცა იმპერიალიზმს შეეძლო დაუბრკოლებლად გამოეყენებინა ამ ქვეყნების ადამიანთა და მატერიალური რესურსები მძარცველურ ომებში, რომლებსაც იგი აჩაღებს. დადგა დრო, როცა ამ ქვეყნებს ხალხებს, რეჟიონური და კოლონიზატორებთან დაკავშირებული წრეების წინააღმდეგობის, აგრეთვე ეროვნული ბურჟუაზიის მერყეობის დაღწევის გზით, შეუძლიათ თავიანთი რესურსები მოახმარონ საყოველთაო უმშრომლობას, გახდნენ მშვიდობის ახალი მასტორნი. ამას მოითხოვს, მათი საკუთარი ძირითადი ინტერესები, ყველა ხალხის ინტერესები.

განთავისუფლებული ქვეყნების ხალხებისა და სოციალისტური სახელმწიფოების ხალხების დინამიკობითა გაერთიანება ომის საფრთხის წინააღმდეგ ბრძოლაში საყოველთაო მშვიდობის უღელსი ფაქტორია ამ მსოფლიო ფორმის, რომელიც გამოხატავს კაცობრიობის ორი მესამედის ნებას და ძალს, შეუძლია უკან დაახევინოს იმპერიალისტური აგრესორებს.

სოციალიზმის ქვეყნები იმ ხალხების გულწრფელი და ერთგული მეგობრები არიან, რომლებიც იბრძვიან იმპერიალისტური უღელსიდან — განთავისუფლებებისათვის, ან განთავისუფლებდნენ ამ უღელსიდან, და ყოველმხრივ დახმარებენ მათ. ისინი მოიხიზნენ კოლონიური ჩაგვრის ყველა ფორმის მოსპობას და ყოველნაირად უწყობენ ხელს იმ სახელმწიფოთა სუვერენიტეტის განმტკიცებას, რომლებიც კოლონიური იმპერიების ნანგრევებზე ჩნდებიან.

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ძმური კავშირი ხალხებთან, რომლებმაც მოიპოვეს კოლონიური და ნახევარკოლონიური უღელსი, მიანიჭა თავისი სავსოთაშორისო პოლიტიკის ერთერთი ქვეყნებთან. ამ კავშირის საფუძველად უღელსი მსოფლიო სოციალიზმისა და მსოფლიო ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობის სასოციალური ინტერესების ერთობა. საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის თავის ინტერესთაგან მთავარულთა: მიანიჭა დახმარება ხალხებს, რომლებიც დადგნენ ეროვნული დამოუკიდებლობის მოპოვებისა და განმტკიცების გზას, ყველა ხალხს, რომლებიც იბრძვიან კოლონიური სისტემის სრული მოსპობისათვის.

პროგრამა საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის

(განმარტება)

ფინანსური კაპიტალის ყველაზე რეჟიმული, ყველაზე მკაცრად, ყველაზე იმპერიალისტური გუნდების აშკარა ტერორისტული დიქტატურა. ფაშისმი ყველაზე და ყოველთვის იწყებს აღიარებისა ანტიკომუნისტური, რათა განავსონ და განადგურონ მუშათა კლასის პარტიები, დეკლარაციის პროლეტარიატის ძალები და ნაწილობრივ დაბარკების ისინი, ხოლო შემდეგ ბოლო მოუღოს ყველა სხვა დემოკრატიული პარტია და ორგანიზაციის, გახადოს ხალხი, კაპიტალისტური მონოპოლიების პოლიტიკის ბრმა იარაღი. ფაშისმი თავის იერიშს მიმართავს უწინარეს ყოვლისა კომუნისტური პარტიების, როგორც მუშათა კლასის და ყველა მშრომელის ინტერესების ყველაზე თანმიმდევარი, მტკიცე და უნაკარი დამცველის წინააღმდეგ.

იმპერიალისტური რეჟიმის ფართოდ იყენებს შიგნით ნაციონალისტური კომუნისტების გაღვივებისათვის, მთელი ერებისა და ერგუნების დევნისათვის (ანტიკომუნისტური, ზანგებების, სუსტად განვითარებული ქვეყნების ხალხების რასობრივი დისკრიმინაცია), შრომითი კლასობრივი შეგების დახმარებისათვის, იმისათვის, რომ პროლეტარიატი და მისი მოკავშირეები ჩამოაცილოს კლასობრივ ბრძოლას.

იმპერიალისტების პოლიტიკური და იდეოლოგიური არსენალში სულ უფრო მზარდი მნიშვნელობა ენიჭება კლდე-რეალისტს. იგი არ სჭერდება ეკლესიას და მისი განმტკიცებელი აპარატის გამოყენებას. მის ახლა უკანს თავისი დიდი პოლიტიკური პარტიები, რომლებიც ხელი სუფლებს უდევს სათავეში ბევრ კაპიტალისტურ ქვეყანაში, სკანდინავიური, ახალგაზრდული, ქართული და სხვა ორგანიზაციების შექმნით იგი თამაშს მუშათა კლასის რიგებს, მშობიარეობას რიგებს. მონოპოლიები უხვად აფინანსებენ კლდე-რეალისტურ პარტიებს და ორგანიზაციებს, რომლებიც იყენებენ შრომელთა რეალისტურ ბრძოლებს, მათს ცრუმორწმუნეობასა და ცრურწმუნებს.

ბურჟუაზიული იდეოლოგიის სახეობანი და ფორმები, შრომელთა მოტყუების მეთოდები და საშუალებანი მრავალფეროვანია. მაგრამ მათი არსი ერთია — დრო-მოკლე კაპიტალისტური წყობილების დაცვა. მონოპოლიების ბატონობის იდეური დასაბუთება, ექსპლუატაციის გამართლება, საზოგადოებრივი სასურველისა და კოლექტივიზმისათვის სახელის გატაცება, მონოპოლიზმისა და მისი ქება-დიდება, კოლონიალიზმისა და რასობრივი გამართლება, ხალხთა შორის მტრობისა და სიძულვილის გაღვივება — ასეთია იდეები, რომლებიც გამძვავულია თანამედროვე ბურჟუაზიის პოლიტიკურ და ეკონომიკურ თეორიებში, ფილოსოფიაში და სოციოლოგიაში, ეთიკა და ესთეტიკა.

ანტიკომუნისტური რეჟიმის ძირითადი იარაღი ხდება აზიის, აფრიკის, ლათინური ამერიკის ქვეყნების დემოკრატიული ძალების წინააღმდეგ ბრძოლაში. მასში იმპერიალისტური იდეოლოგია უკავშირდება კოლონიური უღიასობის განთავსებულ ქვეყნების ფეოდალურ, პროლეტარიატის ელემენტებისა და ბურჟუაზიის რეჟიმული ჯგუფების იდეოლოგიას.

ამ ქვეყნების ანტიკომუნისტური წრეები ცდილობენ დასუსტონ ნაციონალიზმის საერთაშორისო დემოკრატიული წინააღმდეგობის რეჟიმული მხარე, უკან დასწონენ რის დემოკრატიული ძალები, შეაფერხონ სოციალური პროგრესი, ხელი შეუშალონ მეცნიერული სოციალიზმის გავრცელებას. ამავე დროს აყენებენ თეორიებს აგრეთვე ტანის სოციალიზმის შესახებ, პროპაგანდას უწყვეტ სოციალურ-ფილოსოფიურ დიქტანტებს, რომლებიც, როგორც წესი, წარმოადგენენ სოციალიზმის შესახებ იმ წარმოდგენებს, რომლებიც ილუზიების ნიარასებობას, რომლებიც გამოიციხავენ კლასობრივ ბრძოლას. ამ

თეორიებს შეცდომადი შეჰყავთ ხალხის მასები, აბრკოლებენ ეროვნულ-განმათავისუფლებელი ბრძოლის განვითარებას, საფრთხეს უქმნიან მის მონაპოვებს.

კოლონიური უღიასობის განთავსებულ ქვეყნებში ფართოდ ვრცელდება ეროვნულ-დემოკრატიული, ანტიკომუნისტური იდეები. კომუნისტები ამ იდეების სხვა მომხრეებთან ერთად მოთმინებით განუმარტავენ მასებს, რომ უსაფრთხოა იდეები ეროვნული დამოუკიდებლობისა და სოციალური პროგრესის უზრუნველყოფის შესაძლებლობის შესახებ, თუ არ იქნა აქტიური ბრძოლა იმპერიალიზმისა და მინავალი რეჟიმის წინააღმდეგ; აქტიურად ილაშქრებენ სოციალიზმისა და რეჟიმული იდეოლოგიის სხვა გამოვლინებათა წინააღმდეგ; იდეოლოგიის, რომელიც აპარტიდის დესკრიპტორ რეჟიმებს და დემოკრატიის ჩანაშობს. ამავე დროს კომუნისტები გამოიღონ როგორც სოციალისტური იდეოლოგიის წარმომადგენლები, რაზედაც მასებს მეცნიერული სოციალიზმის დროშის ქვეშ.

იმპერიალისტური ბურჟუაზიის იდეოლოგიური ბრძოლა თავისი მავალით მიმართულია უწინარეს ყოვლისა მუშათა კლასისა და მისი მარქსისტულ-ლენინური პარტიების წინააღმდეგ; მუშათა კლასზე ბურჟუაზიული გავლენის ასახვა სოციალ-დემოკრატიზმში მუშათა მოძრაობაში და რევიზიონიზმში კომუნისტურ მოძრაობაში.

თანამედროვე იმპერატორული სოციალ-დემოკრატია ბურჟუაზიის უწინმეტყველო იდეური და პოლიტიკური დასაყრდენი რჩება მუშათა მოძრაობის შიგნით. იგი ექსპლუატირებს აგრეთვე ძველ ანტიკომუნისტულ იდეებს უხარულს ბურჟუაზიული თეორიებით. სოციალ-დემოკრატიის იმპერატორული იდეოლოგია გაუყვეს კავშირი მარქსიზმთან და შეცვალა სოციალიზმის დემოკრატიული იდეოლოგია. მისი მომხრეები უარყოფენ ანტიკომუნისტური კლასებისა და კლასობრივი ბრძოლის არსებობას ბურჟუაზიულ საზოგადოებაში, ილაშქრებენ პროლეტარული რევილუციის აუცილებლობის წინააღმდეგ, წარმოების საშუალებათა კერძო საკუთრების მონაპოვის წინააღმდეგ, ისინი ამტკიცებენ, რომ თითქმის ხდება „კაპიტალიზმის ტრანსფორმაცია“ სოციალიზმად.

იმპერატორული სოციალიზმის დანიშნული იმით, რომ სოციალური რევიზიონიზმი დაუპირისპირებს სოციალისტურ რევილუციას, და დაამთავრებს იმით, რომ იცავენ სახელმწიფო-მონოპოლიტურ კაპიტალიზმს. წარსულში ისინი პროლეტარიატს უწინააღმდეგებდნენ, რომ მათი უთანხმოება რევილუციური მარქსიზმთან ეხება არა იმდენად მუშათა მოძრაობის საბოლოო მიზანს, რამდენადაც მისი განხორციელების საშუალებებს. ახლა ისინი აშკარად იღებენ ხელს სოციალიზმზე, წინააღმდეგობას სოციალისტურ ურას აწიბდენენ იმაზე, რომ კლასობრივი ბრძოლის აღიარება პროლეტარიატის დიქტატურამდე მიყვანათ. დღეს ისინი უარყოფენ არა მარტო კლასობრივ ბრძოლას, არამედ ბურჟუაზიულ საზოგადოებაში ანტიკომუნისტური კლასების თვითარსებობასაც.

ისტორიულმა გამოცდილებამ ცხადყო სოციალ-დემოკრატიზმის როგორც იდეოლოგიის, ისე პოლიტიკის გაკრთება. იმ შემთხვევაშიც კი, როცა რევიზიონისტული პარტიები ხელისუფლებას უდებნან სათავეში, ისინი სჭრდებიან ნაციონალიზმი რევიზიონისტის განხორციელებას, რომლებიც არ შეუძლებენ მონოპოლიტური ბურჟუაზიის ბატონობას. ანტიკომუნისტური სოციალ-დემოკრატიის იმპერატორული იდეოლოგია მუშათა მოძრაობის წინააღმდეგობის საბოლოო მიზანს, რამდენადაც მისი განხორციელების საშუალებებს. ახლა ისინი აშკარად იღებენ ხელს სოციალიზმზე, წინააღმდეგობას სოციალისტურ ურას აწიბდენენ იმაზე, რომ კლასობრივი ბრძოლის აღიარება პროლეტარიატის დიქტატურამდე მიყვანათ. დღეს ისინი უარყოფენ არა მარტო კლასობრივ ბრძოლას, არამედ ბურჟუაზიულ საზოგადოებაში ანტიკომუნისტური კლასების თვითარსებობასაც.

მარქსიზმ-ლენინიზმი სულ ახალ და ახალ გამარჯვებებს აღწევს. იგი იმარჯვებს იმდრო, რომ გამართლებს მუშათა კლასის, კაცობრიობის უდიდესი უმრავლესობის საარსებო ინტერესებს, უმრავლესობისა, რომელიც უწინარეს ყოვლისა, თავისი უდიდესი, პროგრესული, გამოხატავს ახალი საზოგადოების იდეოლოგიას, რომელიც უნდა შეცვალოს კაპიტალიზმი.

თანამედროვეობის ძირითადი საკითხი იმისა და მშვიდობის საკითხია. იმის საფრთხის ურთადადრით წყაროა იმპერიალიზმი. იმპერიალისტური ბანაკი ამზადებს ყველაზე საშიშველ და საზოგადოებრივ წინააღმდეგობას — მსოფლიო თერმობრტოვების ომს, რომელსაც შეუძლია უმავალით ნგრავა გამოიწვიოს მთელ ქვეყნებში, გაეზოლოს მთელი ხალხები. მშვიდობისა და ომის პრობლემა აქედნე მთლიანობით აღმართის სიკვდილ-სიციხის ბრძოლაში გახდა.

ხალხთა მთელი ღონისძიებანი უნდა მოხმარდეს იმას, რომ დროულად აღმოჩნდეს იმპერიალისტები, მოუსპონ მათ მთავრადიანებად და მათი ამოქვეყნების შესაძლებლობა. მთავრადიან ავიცილოთ თერმობრტოვების ომი, საშუალება არ მივცეთ მას იფეთქოს. და ეს ძალქმ დადამიანთა ახლანდელ თამაშს.

საბჭოთა სახელმწიფოს განმტკიცება, მსოფლიო სოციალისტური სისტემის შექმნა ისტორიული ნაბიჯებია კაცობრიობის იმ საუყუნეობრივი ოცნების განსახორციელებლად, რომ საზოგადოების ცხოვრებლად აღვეყნოთ ომები. მსოფლიო სოციალისტური ნაწილობა არ არის კლასები და სოციალური ჯგუფები, რომლებიც დაინტერესებული იყვნენ ომების გააღებში. სოციალ-დემოკრატიული კაპიტალიზმს მეცნიერებისა და ტექნიკის მიღწევა დაინტერესებულად ღრავდა, და მშვიდობის მთავრადიანებად ხალხებს ხელთ მისცა მძლავრი მატერიალური საშუალებანი იმპერიალისტური აგრესიის ასაღმავლად. თუ კაპიტალიზმი თავის ბატონობას ცეცხლოვდა და მახვილთა ნერვად, სოციალიზმს ეს უსაქობობა ომები თავისი იდეოლოგიის გასაგრძელებლად უპირატესობა ძველი წყობილების წინააღმდეგობის ორგანიზაციაში, სახელმწიფო წყობილებაში, ეკონომიკაში, ცხოვრების დონისა და სულიერი კულტურის აღმავლობაში — ამ იმის იარაღი.

სოციალისტური სისტემა დედაქმნის მთელი მშვიდობის მთავრადიანების მიზიდულობის ბუნებრივი ცენტრია. მისი საფრთხე პოლიტიკის პროცესებში მზარდი საერთაშორისო აღიარებასა და მხარდაჭერას პოვლობენ. დედაქმნა შეიქმნა ვრცელი მშვიდობის წინააღმდეგობის საფრთხეში იმპერიალიზმის წინააღმდეგობის ომში. მისი საფრთხე პოლიტიკის პროცესებში მზარდი საერთაშორისო აღიარებასა და მხარდაჭერას პოვლობენ. დედაქმნა შეიქმნა ვრცელი მშვიდობის წინააღმდეგობის საფრთხეში იმპერიალიზმის წინააღმდეგობის ომში. მისი საფრთხე პოლიტიკის პროცესებში მზარდი საერთაშორისო აღიარებასა და მხარდაჭერას პოვლობენ. დედაქმნა შეიქმნა ვრცელი მშვიდობის წინააღმდეგობის საფრთხეში იმპერიალიზმის წინააღმდეგობის ომში.

ორდღე იმ ქვეყნების რიცხვი, რომლებიც მხარს უჭერენ ნეიტრალიტეტის პოლიტიკას, ცდილობენ დაიცვან თავი საფრთხისაგან, რომელსაც შეიცავს საშინელი ბლოკებში მონაწილეობა.

ახალ ისტორიულ ეპოქაში განუზომლად გაიზარდა ხალხის მასების შესაძლებლობა აქტიურად ჩაერთონ საერთაშორისო საკითხების გადაჭრაში. ხალხები სულ უფრო აქტიურად იღებენ საკუთარ ხელში მშვიდობისა და ომის საკითხის გადაჭრას. მასების ომისაწინააღმდეგო მოძრაობა, რომელიც სხვადასხვა ფორმას იღებს, უდიდესი ფაქტორია მშვიდობისათვის ბრძოლაში. ამ საყოველთაო-სახალხო ბრძოლის დიდ მარაგანზედ ძალად გამოდის საერთაშორისო მუშათა კლასი, იმპერიალისტური ომების წინააღმდეგ ყველაზე შეუირებელი, ყველაზე თანმიმდევარი მეზობელი.

მშლავი სოციალისტური ბანაკის, მშვიდობისმოყვარე არასოციალისტური სახელმწიფოების, საერთაშორისო მუშათა კლასის გაერთიანებული ძალების და ყველა იმისი ძალების, ვინც მშვიდობის საქმეს იცავს, შეიძლება თავიდან ავიცილოთ მსოფლიო ომი. იმპერიალიზმის ძალების წინააღმდეგ სოციალიზმის ძალების ომის დასაწყისში მშვიდობისათვის ბრძოლაში მხარე უპირატესობა იმას იწყებს, რომ დედაქმნა სოციალიზმის ჯერ იდეგ სრულ გამარჯვებამდე, როცა მსოფლიოს ერთ ნაწილში კაპიტალიზმი კიდევ არსებობს. წარმოიშობა იმის რეალური შესაძლებლობა, რომ მსოფლიო ომი გამოიწვიოს საზოგადოების ცხოვრებლად. მთელ მსოფლიოში სოციალიზმის გამარჯვება საბოლოოდ მოსპობს ყოველგვარი ომის წარმოშობის სოციალურ და ეროვნულ მიზეზებს. კომუნისტური ისტორიული მისია მოსპობს ომები, დაამკვიდროს დედაქმნა მარადიული მშვიდობა.

მტკიცე მშვიდობის უზრუნველყოფის რადიკალური გზა საყოველთაო და სრული განიარაღება მკაცრი საერთაშორისო კონტროლით. იმპერიალიზმმა ხალხებს დააჩივრა შეიარაღების უმავალით ტვირთი. სოციალიზმს თავისი მთავრადიანებად კაცობრიობის წინააღმდეგობისა და სუვერენიტეტის პატივისცემის პრინციპები, აგრეთვე სოციალისტური დიპლომატიის პატივისცემა, მუშათა მეთოდები მხარდ გავლენას ახდენენ მსოფლიო ვითარებაზე. იმ პირობებში, როცა იმპერიალიზმი აღარ არსებობს მთავარი როლი საერთაშორისო ურთიერთობაში და სულ უფრო დიდ როლს ასრულებს სოციალისტური სისტემა, როცა მსოფლიო პოლიტიკაში ძლიერ გაიზარდა გავლენა სახელმწიფოებისა, რომლებიც ეროვნული დამოუკიდებლობა მოიპოვეს, და კაპიტალისტური ქვეყნების ხალხის მასების, იქმნება იმის რეალური შესაძლებლობა, რომ სოციალიზმის მიერ წამოყენებულმა ახალი პრინციპებმა გაიმარჯვონ აგრესიული იმპერიალისტური პოლიტიკის პრინციპებზე.

ისტორიაში პირველად შეიქმნა ისეთი ვითარება, როცა არა მარტო დიდ, არამედ აგრეთვე პატარა სახელმწიფოებს, ქვეყნებს, რომლებიც დამოუკიდებელი ვითარებების გზას დადგენენ, ყველა სახელმწიფოს, რომელიც მშვიდობის ენსერტებს, მათი ძალის მიუხედავად, შესაძლებლობა აქვთ განახორციელონ დამოუკიდებელი საერთაშორისო პოლიტიკური კურსი.

სოციალისტური და კაპიტალისტური სახელმწიფოების მშვიდობიანი თანახმობა აღმართის საზოგადოებრივი ვითარების ომებიც მთავრადიანი ავიცილოთ თერმობრტოვების ომი, რომელიც იყოს და არც უნდა იყოს საერთაშორისო დავის გადაჭრის საშუალება. მშვიდობიანი თანახმობისა ან კატასტროფული ომი — მხოლოდ თან დადავნი საკითხი ისტორიაში. იმ შემთხვევაში, თუ იმპერიალისტი აგრესიები მანიც გადადგავს გააჩივონ ახალი მსოფლიო ომი, ხალხები ვეღარ მოითმინენ წყობილებას, რომელიც იმპერიალიზმის ბრძოლისა და ანტიკომუნისტური ბრძოლის დასაყრდენად აღიქვამდა.

კომუნისტური დროს სახეობები ქრებიან კლასები, სოციალ-დემოკრატიული და კულტურულ-საყოფაცხოვრებო განხვედვები ქალაქსა და სოფელ შორის; საწარმოო ძალების განვითარების დონითა და შრომის ხასიათით წარმოიქმნება ურთიერთობის ფორმები, საყოფაცხოვრებო პირობებით, მოსახლეობის კეთილდღეობის დონით სოფელი ქალაქს დონეს აღწევს. კომუნისტების გამარჯვების შემდეგ აღმართის საწარმოო საქმიანობაში მოხდება გონებრივი და ფიზიკური შრომის ორგანიზებული შეერთება. ინტელიგენცია აღარ იქნება ცალკე სოციალური ფენა, რამდენადაც ფიზიკური შრომის მუშაკები თავიანთი კულტურულ-ტექნიკური დონით გონებრივი შრომის აღმართის დონეს მიაღწევენ.

ამრიგად, კომუნისტური ბოლოს უღებს საზოგადოების დაყოფას კლასებად და სოციალურ ფენებად. მაშინ როცა კაცობრიობის მთელი ისტორია, პირველყოფილი დროის გამოკლებით, იყო ისტორია კლასობრივი საზოგადოებისა, სადაც დაპირისპირებულ კლასებად დაყოფა იწყება აღმართის მიერ აღმართის ექსპლუატაციის, კომუნისტური საზოგადოების განხვედვები ქალაქსა და სოფელ შორის; საწარმოო ძალების განვითარების დონითა და შრომის ხასიათით წარმოიქმნება ურთიერთობის ფორმები, საყოფაცხოვრებო პირობებით, მოსახლეობის კეთილდღეობის დონით სოფელი ქალაქს დონეს აღწევს. კომუნისტების გამარჯვების შემდეგ აღმართის საწარმოო საქმიანობაში მოხდება გონებრივი და ფიზიკური შრომის ორგანიზებული შეერთება. ინტელიგენცია აღარ იქნება ცალკე სოციალური ფენა, რამდენადაც ფიზიკური შრომის მუშაკები თავიანთი კულტურულ-ტექნიკური დონით გონებრივი შრომის აღმართის დონეს მიაღწევენ.

მედიც მათ თავს დაატყვის განადგურებელი ომების, ისინი აღვიან და დასამარებენ მსოფლიოში. მშვიდობიანი თანახმობა აუცილებლობაა: ომის ოქმს ომზე, როგორც სახელმწიფოებში, ისევე საკითხების გადაჭრის საშუალებაზე. ამ ნაკითხებზე გადარსება მოლაპარაკების გზით; თანახმობის უზრუნველყოფისათვის, ურთიერთგაგებასა და ნდობას სახელმწიფოთა შორის, ერთმანეთის ინტერესების გათვალისწინებით; საშინაო საქმეებში ჩაურევლობას, თვითმთავარი ხალხის; უსუფუბის აღიარებას, რომ დამოუკიდებლად წყვეტდეს თავისი ქვეყნის ყველა საკითხი; ყველა ქვეყნის სუვერენიტეტისა და ტერიტორიული მთლიანობის მტკიცე პატივისცემა; ეკონომიკური და კულტურული თანამშრომლობის განვითარებას სრული თანასწორობისა და ურთიერთ-სარგებლობის საფუძველზე.

მშვიდობიანი თანახმობა საფუძველია მშვიდობიანი შეჭრებისა სოციალიზმისა და კაპიტალიზმის შორის საერთაშორისო მასშტაბით და სპეციფიკური ფორმის კლასობრივი ბრძოლისა მათ შორის. სოციალისტური ქვეყნები თანმიმდევრულად ახორციელებენ მშვიდობიანი თანახმობის ხალხს და აღწევენ მსოფლიო სოციალისტური სისტემის სოციალისტური განხვედვების განხორციელებას მისი შეჭრებში კაპიტალიზმთან. მშვიდობიანი თანახმობის პრობლემა იქმნება უფრო ხელსაყრელი შესაძლებლობანი კაპიტალისტური ქვეყნების მუშათა კლასის ბრძოლისათვის. ავიღებთ კოლონიური და დამოუკიდებელი ქვეყნების ხალხთა ბრძოლა თავიანთი განთავისუფლებისათვის. მშვიდობიანი თანახმობის პროცესის მხარდაჭერა შეესაბამება ბურჟუაზიის იმ ნაწილის ინტერესებს, რომელსაც ესმის, რომ თერმობრტოვების ომი არც კაპიტალისტური საზოგადოების განვითარებას კლასებს დაინდობს. მშვიდობიანი თანახმობის პოლიტიკა შეესაბამება მთელი კაცობრიობის საარსებო ინტერესებს, გარდა მსხვილი მონოპოლიების მსხვერპლისა და საშინელი ხროვისა.

საბჭოთა კავშირის თანამედროვე ოცნება იყავა და დაიცავს სხვადასხვა საზოგადოებრივი წყობილების სახელმწიფოთა მშვიდობიანი თანახმობის პოლიტიკას.

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტია აყენებს შემდეგ ამოცანებს საერთაშორისო ურთიერთობის დარგში:

— სხვა სოციალისტურ ქვეყნებთან, მშვიდობისმოყვარე სახელმწიფოებთან და ხალხებთან ერთად გამოყენებულ ყველა საშუალებას მსოფლიო ომის თავიდან აცილებისა და ისეთი პრობლემის შექმნისათვის, რომლებიც შესაძლებელს გახდის სახეობები გამოვიცილოთ ომი საზოგადოების ცხოვრებისათვის;

— განახორციელოთ განსალი საერთაშორისო ურთიერთობის დასაყრდენი კურსი, ცვლილებულ მივლწილთ ერთმანეთის წინააღმდეგო ყველა საშინელი ბოკის დასოფს, „ცივი ომის“, ხალხთა შორის მტრობისა და სიძულვის პრობლემის შეწყვეტას; უცხოეთის ყველა სახეობა, სახელეო, საკუთრი და სხვა სახეობა მათების ლიკვიდაციის საქმეების ტერიტორიაზე;

— ცვლილებულ მივლწილთ საყოველთაო და სრულ განიარაღებას მტკიცე საერთაშორისო კონტროლით; — განამტკიცოთ მძიმე კონტროლი და მშვიდობიანი თანამშრომლობა აზიის, აფრიკის, ლათინური ამერიკის სახელმწიფოებთან, რომლებიც იმდენად ეროვნული დამოუკიდებლობის მიღწევისა და განმტკიცებისათვის, ყველა ხალხთან და სახელმწიფოსთან, რომლებიც იბრძვიან მშვიდობის შენარუნებისათვის;

— განახორციელოთ ყველა კაპიტალისტურ ქვეყანასთან, მათ შორის ამერიკის შეერთებულ შტატებთან, დიდ ბრიტანეთთან, საფრანგეთთან, გერმანიის ფედერაციულ რესპუბლიკასთან, იაპონიასთან, იტალიასთან და სხვებთან ურთიერთობის გაუმჯობესება და განვითარება აქტიური თანმიმდევრული პოლიტიკა მშვიდობის უზრუნველყოფის ინტერესებისათვის;

— ყოველ ღონისძიებით შევეწყობო ხელი საერთაშორისო მუშათა კლასის ყველა იმ რაზმისა და ორგანიზაციის სარბოლო სოლიდარობის განმტკიცებას, რომლებიც იბრძვიან ომების იმპერიალისტური პოლიტიკის წინააღმდეგ;

— თანმიმდევრულად განახორციელოთ ომის წინააღმდეგ ბრძოლა მთელი ძალების შეკვეთების ხაზი. ყველა ორგანიზაცია და პარტია, რომლებიც ესწრაფვიან ომის თავიდან აცილებას, ნეიტრალიტეტი და პაიკისტური მოძრაობანი, ბურჟუაზიული წრეები, რომლებიც მხარს უჭერენ მშვიდობას და ქვეყნებს შორის ურთიერთობის ნორმალისაგან, პოვებენ საბჭოთა კავშირის გაგებასა და მხარდაჭერას;

— განახორციელოთ ვაჭრობის, კულტურული ურთიერთობის, მეცნიერებისა და ტექნიკის დარგში საერთაშორისო თანამშრომლობის განვითარების კურსი; — დავიცვათ მაღალი სიფიზულ აგრესიული წრეების მიმართ, რომლებიც ისწრაფვიან დარღვიონ მშვიდობა, დროზე ვამბილოთ საშინელი ავანტიურების წარმოქმნაში, განახორციელოთ ყველა საჭირო ღონისძიება ჩვენი სოციალისტური საზოგადოების, მთელი სოციალისტური ბანაკის უშიშროებისა და ხელშეუხებლობის უზრუნველსაყოფად.

საბჭოთა მთელი საბჭოთა ხალხი კვლავაც გაილაშქრებენ ყველა და ყოველგვარი დამპყრობელი ომის წინააღმდეგ. მათ შორის კაპიტალისტურ სახელმწიფოთა შორის ომების წინააღმდეგ, ლოკალური ომების წინააღმდეგ, რომელთა მიზანია ხალხთა განთავისუფლებელი ბრძოლის ჩანაშობა, და თავიანთ მოვალეობად მიანიჭონ მხარი დაუპირისპირებულ ხალხების წინააღმდეგობას ბრძოლას, მათს სარბოლო განმთავისუფლებელ ომებს იმპერიალიზმის წინააღმდეგ.

საბჭოთა კავშირის კომუნისტურ პარტია მალა ეჭრება მშვიდობისა და ხალხთა მეგობრობის დროს.

VIII. მშვიდობიანი თანახმობა და ბრძოლა საყოველთაო მშვიდობისათვის

თავისი საგარეოპოლიტიკური მოღვაწეობის მთავარი მიზნად საბჭოთა კავშირის კომუნისტურ პარტიას მიანიშნა: უზრუნველყოს მშვიდობიანი პირობები სსრ კავშირში კომუნისტური საზოგადოების აყენებისა და სოციალიზმის მსოფლიო სისტემის განვითარებისათვის და ყველა მშვიდობისმოყვარე ხალხთან ერთად ხსენას კაცობრიობა განადგურებელი მსოფლიო ომისაგან.

საბჭოთა კავშირის მთავარი პოლიტიკური მიზანია: იზრუნებინა ძალები, რომლებსაც უნარი შეუწყვეთ შეიწარმუნონ და განამტკიცონ საყოველთაო მშვიდობა. იქმნება სახელმწიფოთა შორის პრინციპულად ახალი ურთიერთობის დამკვიდრების შესაძლებლობანი. იმპერიალიზმისათვის უცხობა სახელმწიფოთა შორის სხვა ურთიერთობა, გარდა ბატონობისა და დამორჩილების, ძლიერის მიერ სუსტის ჩაგვრის ურთიერთობისა. საერთაშორისო ურთიერთობის იგი საფუძველად უდევს დიქტატსა და უპირასს, ძალადობასა და თვითნებობას. აგრესიული ომები მას მიანიშნა საერთაშორისო საკითხების გადაჭრის ბუნებრივ საშუალებად. იმპერიალისტური სახელმწიფოებისათვის დიპლომატია იყო და კვლავ არის სხვა ხალხებისათვის თავისი ნება-სურვილის თავს მოხვედრის ინსტრუმენტი, ომების მოშავდების იარაღი. იმპერიალიზმის განუყოფელი ბატონობის პერიოდში ომისა და მშვიდობის საკითხს წყვეტდა ფინანსო-სამრეწველო ოლიგარქია ხალხებისაგან დიდად განადგურდა.

სოციალიზმი იმპერიალიზმს უპირისპირებს ახალი ტიპის საერთაშორისო ურთიერთობას. სოციალისტური სახელმწიფოების საგარეო პოლიტიკა, რომელსაც საფუძველად უდევს მშვიდობის, ხალხთა თანასწორუფლებიანობისა და თვითგამარჯვების, ყველა ქვეყნის დამოუკიდებლობისა და სუვერენიტეტის პატივისცემის პრინციპები, აგრეთვე სოციალისტური დიპლომატიის პატივისცემა, მუშათა მეთოდები მხარდ გავლენას ახდენენ მსოფლიო ვითარებაზე. იმ პირობებში, როცა იმპერიალიზმი აღარ არსებობს მთავარი როლი საერთაშორისო ურთიერთობაში და სულ უფრო დიდ როლს ასრულებს სოციალისტური სისტემა, როცა მსოფლიო პოლიტიკაში ძლიერ გაიზარდა გავლენა სახელმწიფოებისა, რომლებიც ეროვნული დამოუკიდებლობა მოიპოვეს, და კაპიტალისტური ქვეყნების ხალხის მასების, იქმნება იმის რეალური შესაძლებლობა, რომ სოციალიზმის მიერ წამოყენებულმა ახალი პრინციპებმა გაიმარჯვონ აგრესიული იმპერიალისტური პოლიტიკის პრინციპებზე.

პროგრამა საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის

(განმარტება)

უფრო მეტად შეერთება გონივრით შრომასთან, საწარმოს კოლექტივის შექმნის მიზანმიმართული ინჟინერ-ტექნიკური მუშაობის ხელშეწყობის წინადადება; საცდელ-კვლევითი სამუშაოების გაშლა და განვიხილავთ ინსტიტუტების

2. სოფლის მეურნეობისა და სოფლად საზოგადოებრივი ურთიერთობის განვითარება

მშობლივ მრეწველობასთან ერთად, აყვავებული, ყოველმხრივ განვითარებული და მაღალპროდუქტიული სოფლის მეურნეობის შექმნა კომუნისტური აზროვნების აუცილებელი პირობაა. პარტია აწყობს სოფლის მეურნეობის საწარმოო ძალების მშობლივ აღმავლობას, რაც საშუალებას მოგვცემს გადავიტანოთ ორი ძირითადი, ერთმანეთთან მჭიდროდ დაკავშირებული ამოცანა: ა) მივაღწიოთ კვების მაღალხარისხიანი პროდუქტების სიუხვეს, მოსახლეობისთვის და ნედლეულის სიუხვეს მრეწველობისთვის; ბ) უზრუნველყოთ საბჭოთა სოფლის თანდათანობითი გადასვლა კომუნისტური საზოგადოებრივ ურთიერთობაზე და ძირითადი აღმოფხვრათ განსხვავება ქალაქსა და სოფლს შორის.

სოფლის მეურნეობის აღმავლობისა და სასოფლო-სამეურნეო პროდუქციის ზრდის მნიშვნელოვანი მოთხოვნები დაკმაყოფილების მიზნით გვახდის ყოველმხრივი მექანიზაცია და თანამედროვე ინტენსივაცია: მეცნიერებისა და მოწინავე გამოცდილების საფუძველზე ყველა კომუნისტურ საზოგადოებაში მიწათმოქმედებისა და მეცხოველეობის მაღალი კულტურის მიღწევა, ყველა კულტურის მოსავლიანობის მკვეთრი ამაღლება და თვითველ მექანიკური პროდუქციის გაზრდა მოსავლიანობის გაზრდას შორის და სახარების დანახარჯების ყოველმხრივ ეკონომიის პირობებში. საჭიროა ამ საფუძველზე მივაღწიოთ სასოფლო-სამეურნეო პროდუქციის განუწყვეტელ ზრდას საზოგადოებრივი მოთხოვნილების შესაბამისად. სოფლის მეურნეობა ტექნიკური აღჭურვილობისა და წარმოების ორგანიზაციის მხრივ მუდამ განვითარებული უნდა იყოს; სასოფლო-სამეურნეო შრომა გადაიქცევა სამრეწველო შრომის ნაირსახეობად; ბუნების სტიქიაზე სოფლის მეურნეობის დამოკიდებულება მნიშვნელოვნად შემცირდება, შემდეგ კი მინიმუმამდე დაეცემა.

ყამირი და ნახევრი მიწების ათვისება და ახალი მსხვილი საბჭოთა მეურნეობების შექმნა, მანქანარქატორთა და საფარების რეორგანიზაცია და კომუნისტური მხარის წარმოების იარაღების მიყიდვა, სოფლის შრომელთა მატერიალური და ინტელექტუალური ამაღლება დიდი მნიშვნელობის ეტაპი იყო სოფლის მეურნეობის განვითარებაში.

შემდეგში სოფელი კომუნისტური წინსვლის განვითარების სოციალისტური მეურნეობის ორივე ფორმის — კოლმეურნეობისა და საბჭოთა მეურნეობის განვითარებისა და სრულყოფის გზით.

საკოლმეურნეო წყობილება საბჭოთა სოციალისტური საზოგადოების განვითარების ნაწილია. ეს არის ვ. ი. ლენინის მიერ დასახული, ისტორიულად შემოქმედებული, გლეხობის თავისებურებათა შესაბამისი გზა მისი თანდათანობითი გადასვლის კომუნისტურად.

საკოლმეურნეო ფორმა საესტეტი შეესაბამება სოფლად თანამედროვე საწარმოო ძალების განვითარების დონესა და მოთხოვნილებებს, შესაძლებლობას გვაძლევს ეფექტურად გამოვიყენოთ ახალი ტექნიკა და მეცნიერების მიღწევები, რაციონალურად გამოვიყენოთ შრომითა რესურსები, კომუნისტურად ახანებდნენ გლეხების პირად ინტერესებს საზოგადოებრივ, საერთო-სახალხო ინტერესებთან, წარმოების შედეგებით ინდივიდუალურ და კოლექტიურ ინტერესებს, ქმნის გლეხობის შრომითი ამაღლებისა და კეთილდღეობის გაუმჯობესების ფართო შესაძლებლობებს მათი შრომის ნაყოფიერების ზრდის საფუძველზე. საჭიროა ყველა ღონისძიებით გამოვიყენოთ ის შესაძლებლობა და უპირატესობა, რომელსაც საკოლმეურნეო წყობილება უზიარებს. კოლმეურნეობა როგორც მეურნეობის საზოგადოებრივი ფორმა ორგანიზაციის ხასიათის იმ დემოკრატიული საფუძველების მიხედვით, რომლებიც სულ უფრო განვითარდებიან, უზრუნველყოფს იმას, რომ წარმოება თვით კომუნისტურად მიმდინარეობს, გაიშალოს მათი მექანიკური ინტენსივობა, კომუნისტური აღზარდონ კომუნისტური სულიერებით, კომუნისტური კომუნისტური სკოლა გლეხობისათვის.

საკოლმეურნეო წყობილების ეკონომიური აყვავება ქმნის პირობებს საკოლმეურნეო საფარების საერთო-სახალხო საკუთრებასთან თანდათანობით დაახლოებისათვის, ხოლო პერსპექტივაში მასთან ერთად კომუნისტური საკუთრების შექმნისთვისაც.

სოფლის მეურნეობის განვითარებაში სულ უფრო მზარდ როლს ასრულებენ საბჭოთა მეურნეობები — წარმოების სოციალისტური საწარმოები სოფლად. საბჭოთა მეურნეობები მიწოდებული არიან იყენ კომუნისტურ ბუნებისათვის ნიმუშს საზოგადოებრივი წარმოების გაძლიერების მიზნით, მეცნიერულად დასაბუთებული, ეკონომიურად ხელსაყრელი მეთოდებისა, შრომის მაღალი კულტურისა და ნაყოფიერებისა.

საკვ იმას ეყარება, რომ მუშათა კლასისა და კომუნისტურ გლეხობის ურდული კავშირის შემდგომ განმტკიცება გადაწყვეტილი პოლიტიკური და სოციალურ-ეკონომიური მიზნებისათვის აქვს სსრ კავშირში კომუნისტური მშენებლობისათვის.

ა) სოფლის მეურნეობის პროდუქციის მოწოდების უზრუნველყოფის მიზნით

სოფლის მეურნეობის პროდუქტებზე მეტო მისახლეობისა და სახალხო მეურნეობის მოთხოვნილებათა სრულ დაკმაყოფილების მიზნით სიმბაძე ამოცანა გადაიდგას სოფლის მეურნეობის პროდუქციის საერთო მოცულობის 10 წელიწადში დაახლოებით ორნახევარჯერ, ხოლო 20 წელიწადში — სამნახევარჯერ. სოფლის მეურნეობის პროდუქციის ზრდა წინ უნდა უსრულოდეს მზარდ მოთხოვნას მასზე. საბჭოთა კავშირი პირველ ათწლეულში ამერიკის სოფლებზე უმატებს გაუსწრებს ერთ სულ მოსახლეზე მეტო მისახლეობის ძირითადი პროდუქტების წარმოების მიზრით.

მეტო სოფლის მეურნეობის შემდგომი განვითარების ძირითადი რგოლი, მეცხოველეობის სწრაფი ზრდის განხორციელების წარმოების დაჩქარებული აღმავლობაა. მარცხენა კულტურების საერთო წარმოება ოცწლეულის მანძილზე ერთობილად და მეტად გაიზარდა, ხოლო მათი მოსავლიანობა — გაიზარდა. მნიშვნელოვნად გაიზარდა ხორბლის, სიმინდის, საბურღელ და მარცხენა-პარკოსანი კულტურების წარმოება.

სწრაფი ტემპებით განვითარდება მეცხოველეობა. მეცხოველეობის პროდუქტების წარმოების მოცულობა გაიზარდა: ხორბლის პირველ ათწლეულში დაახლოებით სამჯერ, ხოლო ოც წელიწადში — თითქმის ოთხჯერ; რძისა — ოც წელიწადში ერთობილად და მეტად; ხოლო ოც წელიწადში — თითქმის სამჯერ. მეცხოველეობის პროდუქტების წარმოების დასახული ზრდა უზრუნველყოფს იქნება პირველად და ფრინჯის სულაობის გადაღების, მათი ჯიშისაობის გაუმჯობესებისა და პროდუქტიულობის ამაღლების, ტექნიკური საყვები ზაზის შექმნის

საწარმოთა კავშირის გაძლიერება; შეგიძრების განვითარება და მეცხოველეობის მიღწევების, შრომის ორგანიზაციისა და ნაყოფიერების საუკეთესო ნიმუშების დანერგვა. მშრომელთა კოლექტივების ფართოდ მინაწილეობა საწარმოს მართვაში და შრომის კომუნისტური ფორმების გავრცელებაში.

გზით უწინარეს ყოვლისა სიმინდის, შაქრის ჭარხლის, საყვები პარკოსებისა და სხვა კულტურების ხარჯზე. შრომის ნაყოფიერება სოფლის მეურნეობაში ათი წლის მანძილზე გაიზარდება სულ ცოტა ორნახევარჯერ, ხოლო ოც წლის მანძილზე — ხუთჯერ-ექვსჯერ. სასოფლო-სამეურნეო შრომის ნაყოფიერების სწრაფი ზრდა — უფრო სწრაფი თავისი ტემპებით, ვიდრე საბურღელო წარმოებაში — შესაძლებელია გახდეს ამოფხვრათ სოფლის მეურნეობის ჩამორჩენა მრეწველობისაგან და გადავიყვანოთ მისი კომუნისტური საზოგადოების მეურნეობის მაღალანაფითარებულ დარგად.

სასოფლო-სამეურნეო შრომის ნაყოფიერების გაძლიერების საფუძველი იქნება სოფლის მეურნეობის მექანიკური მექანიზაცია, კომპლექსური მექანიზაციის შემოღება და ავტომატიკის საშუალებათა გამოყენება. მაღალი ტექნიკური-ეკონომიური მანქანების მიქონი, თვითველი ზონის პირობების შესაბამისი მანქანების სისტემების დანერგვა. პარტიის ერთ-ერთ უმნიშვნელოვანეს ამოცანად მიიჩნევა სოფლის მეურნეობის სწრაფი ელექტრიფიკაცია. ყველა საბჭოთა მეურნეობა და კომუნისტური უზრუნველყოფილი იქნება ელექტროენერგიით საწარმოო და საყოფაცხოვრებო მიზნებისათვის სახელმწიფო ენერგეტიკული სისტემებიდან. აგრეთვე სოფლის ელექტროსადგომების მშენებლობის გზით.

სოფლის მეურნეობის ტექნიკური ხელახალი შეიარაღება მუდამ უნდა იყოს შრომისა და წარმოების ორგანიზაციის ყველაზე პროგრესულ ფორმებთან და მეთოდებთან, სასოფლო-სამეურნეო წარმოების მუშაობა კულტურულ-ტექნიკური ღონისძიების მიხედვით ამაღლებასთან. კომუნისტურებისა და საბჭოთა მეურნეობებში სულ უფრო მეტი იქნება ახალი ტექნიკის დამუშავება და საბჭოთა სასოფლო-სამეურნეო მოხალღების მიერ კვალიფიკაციის მუშაკების.

ყამირი, უხვი, განუზრუნვლად მზარდი მოსავლის უზრუნველყოფისათვის, ბუნების სტიქიური ძალების მავნე გავლენისაგან, განსაკუთრებით აველვისაგან სოფლის მეურნეობის განთავისუფლებისათვის და მრჩის ნაყოფიერების მკვეთრი გაძლიერების მიზნით, აგრეთვე მეცხოველეობის სწრაფი აღმავლობისათვის საჭიროა:

— ჩვენი ქვეყნის ყველა რაიონში დანერგვის ადგილობრივი პირობებისა და თვითველი მეურნეობის სპეციფიკის შესაბამისად, მნიშვნელოვანია და მეცხოველეობის მექანიკური და მანქანითა და მეცხოველეობის მექანიკური მიწის ყველაზე ეფექტურად გამოყენებას და დარგების ეკონომიურად ხელსაყრელ შეხამებას, ნათესი ფართობების საუკეთესო სტრუქტურას, მეტეოროლოგიური და ნავლებფარების კულტურების შეცვლას უზემოსაგან და მეთოდების კულტურების; მიწისუფლები იქნას, რომ თვითველი კომუნისტურად და საბჭოთა მეურნეობებში პრაქტიკულად ათივე ზონის ავტომატიკის მიზნითაც მეთოდები და გამოყენების არაციონალური თესობები, ამასთან ყველა კულტურა თესოს მხოლოდ ჯიშის თესობით; შეიქმნას ყველა რაიონში მექანიკური საყვები ბაზა, გარეკვლევითი კომუნისტურებისა და საბჭოთა მეურნეობებში მოწინავე ზოტექნიკური მიღწევები;

— განხორციელდეს სოფლის მეურნეობის მექანიკურად დასაბუთებული განლაგება ბუნებრივ-ეკონომიური ზონებისა და რაიონების მიხედვით, მისი უფრო გარდასრულებული და მყარი სპეციფიკაცია, უპირატესად გაიზარდოს იმ სახეობის სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტის წარმოება, რომლისთვისაც საუკეთესო პირობებია და რთავი მიღწეული იქნება დანახარჯების რაც შეიძლება მეტი ეკონომი;

— განხორციელდეს სოფლის მეურნეობის თანამედროვე და ყოველმხრივი ქიმიაცია — საესტეტი და მკაცრად მისი მოთხოვნილებანი მინერალური სასუქები; სარეველობა, მექანიკური და ცხოველთა დანახარჯები და მავნებლებთან ბრძოლის ქიმიურ საშუალებები; უზრუნველყოფილი იქნას ყველა კომუნისტური და საბჭოთა მეურნეობის სასუქების საუკეთესო გამოყენება;

— ნიადაგის ნაყოფიერების გაძლიერებისათვის ფართოდ იქნეს გამოყენებული ბიოლოგიური მექანიკური მიღწევები, მიკრობიოლოგია, რომელიც სულ უფრო მეტი მნიშვნელობის იქნება;

— შესრულდეს საირიგაციო მშენებლობის ვრცელი პროგრამა გლეხური რაიონების მილიონობით ჰექტარი ახალი მიწების მოწყობისა და გაწყობისათვის და არსებულ საწყობო მიწათმოქმედების აღმავლობისათვის; გაიზარდოს მინერალური ტყის ნარგავების, წყალსატევების მშენებლობის, საძოვრების გაწყობებისა და ზედმეტად დატენიანებული მიწების მელორაციის საშუალებები; სისტემატური ბრძოლა წარმოებდეს ნიადაგების წყლისმყრის და ქარხნის ეროვნების წინააღმდეგ.

პარტია ხელს შეუწყობს სოფლის მეურნეობის მექანიკურების განვითარებას, წარმოადგენს მექანიკური მექანიკური ღონისძიებებს სოფლის მეურნეობის აღმავლობის ძირითადი საყვების დასაუზრუნველად, იბრძოლებს მექანიკურების მიღწევებისა და მოწინავე საწარმოო გამოცდილების პრაქტიკულად გამოყენებისა და ფართოდ გავრცელებისათვის მიწათმოქმედებისა და მეცხოველეობაში. სამეცნიერო და სასწავლებლები და საცდელი სადგურები დიდი მნიშვნელობის რგოლები უნდა გახდნენ სოფლის მეურნეობის ხელმძღვანელობაში, ხოლო მექანიკური და სპეციალისტები — სასოფლო-სამეურნეო წარმოების უმატეს ორგანიზატორები. თვითველი ოც წელიწადში უნდა იყოს ტიპის ოცობების ჯგუფში უნდა იქნეს სამეცნიერო სასოფლო-სამეურნეო ცენტრები, რომლებსაც ექნება საერთო მსხვილი მეურნეობანი, თანამედროვე მატერიალურ-ტექნიკური ბაზა და შეიმუშავებენ რეკომენდაციებს საბჭოთა მეურნეობებისა და კომუნისტურებისათვის მოცემული რაიონის თავისებურებათა შესაბამისად. სასოფლო-სამეურნეო ტექნიკური დაწესებულებები და სასწავლებლები უნდა იმყოფებოდნენ უმთავრესად სოფელ ადგილებში, უშუალოდ დაკავშირებული იყოს სასოფლო-სამეურნეო წარმოების პროცესთან, რათა სტუდენტები სწავლობდნენ და მუშაობდნენ, მუშაობდნენ და სწავლობდნენ.

ბ) კოლმეურნეობისა და საბჭოთა მეურნეობის კომუნისტური ურთიერთობის გაძლიერების მიზნით

კოლმეურნეობებისა და საბჭოთა მეურნეობების განვითარების ეკონომიური საფუძველი მათი საწარმოო ძალების განუწყვეტელი ზრდა და საუკეთესო გამოყენება, წარმოების ორგანიზაციისა და მეურნეობის გაძლიერების მეთოდების გაუმჯობესება, შრომის ნაყოფიერების განუზრუნვლად ზრდა და მკაცრი და ეკონომიური კარ-

გი შრომისათვის, უკეთესი შედეგებისათვის — უფრო მაღალი ანაზღაურება. ამ ბაზაზე კოლმეურნეობისა და საბჭოთა მეურნეობები თავიანთი წარმოებითი ურთიერთობით, შრომის ხასიათით, შრომითა კეთილდღეობისა და კულტურის დონით სულ უფრო მეტად გახდებიან კომუნისტური ტიპის საწარმოები.

სოციალისტური სახელმწიფოს პოლიტიკური მეურნეობათა მიმართ ეყარება საერთო-სახალხო ინტერესების შეხამებას კოლმეურნეობათა და კოლმეურნეობათა მატერიალურ და ინტელექტუალურად თავიანთი შრომის შედეგებით. სახელმწიფო ხელს შეუწყობს საკოლმეურნეო წყობილების საწარმოო ძალების ზრდას, ყველა კოლმეურნეობის ეკონომიურ აღმავლობას; ამავე დროს უნდა გაიზარდოს კოლმეურნე გლეხობის წვლილიც კომუნისტური საზოგადოების მშენებლობაში.

სახელმწიფო უზრუნველყოფს თანამედროვე მანქანურ ტექნიკაზე, ქიმიკატებსა და წარმოების სხვა საშუალებებზე კოლმეურნეობათა მოთხოვნილებების სრულ დაკმაყოფილებას; მოამზადებს ახალ ასეულ ათასობით კვალიფიციურ მუშაკს, მნიშვნელოვან გაიზარდოს კანაბე-ლონი და მანქანების სოფლად, კომუნისტურების საყვები და მანქანების გაფართოებისათვის ერთად. ბევრად გაიზარდება იმ სამრეწველო საწარმოს მასა, რომელსაც საკომუნისტური სოფელი იღებს.

კოლმეურნეობებისა და კოლმეურნეების მიერ სახელმწიფოს წინაშე თავიანთი სახელმწიფოებრივი ვალდებულებათა შესრულებით დასრულებული მუშაობისათვის კოლმეურნეობის განვითარებაში მათი მონაწილეობის უტოლოებელი პრინციპია.

სახელმწიფო შესყიდვათა სისტემა მიზნად უნდა ისახავდეს დამატებითი სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტების რაოდენობის გაძლიერებას და ხარისხის გაუმჯობესებას საკოლმეურნეო ეკონომიკის ყოველი ღონისძიებით აღმავლობის საფუძველზე. დამატებითად დაიგეგმოს შეხამებული უნდა იქნას კოლმეურნეობათა საწარმო-სამეურნეო გეგმებთან, ამასთან უსუსტად ითვალისწინებდეს სასოფლო-სამეურნეო წარმოების ინტერესებს, მის სწორ განლაგებასა და სპეციალიზაციას.

პოლიტიკა სოფლის მეურნეობის პროდუქციის შესასყიდ დასესებისა და სოფლისათვის განუზრუნვლად წარმოების საშუალებათა გასაცემი ფასების დარგში უნდა ითვალისწინებდეს როგორც მრეწველობის, ისე სოფლის მეურნეობის განვითარების კვლავწარმოების ინტერესებს და კოლმეურნეობებში საჭირო დარგის შექმნას. საჭიროა, რომ შესაყიდ ფასების დონე სტაბილური იქნება კომუნისტურების გაძლიერების მიზნით ნაყოფიერება და შეამკროთ საწარმოო დანახარჯები, რადგან კოლმეურნეობათა შემოსავლის გაძლიერების საფუძველია სოფლის მეურნეობის პროდუქციის გაძლიერება და მისი თვითღირებულების შემცირება.

კოლმეურნეობების წარმატებით განვითარების პირობაა დარგებისა და მოხმარების სწორი შეხამება შემოსავლის განაწილების დროს. კოლმეურნეობები ვერ განვითარდებიან, თუ განუწყვეტელი არ გაფართოებენ თავიანთი საწარმოო, სახალხო, კულტურულ-საყოფაცხოვრებო საზოგადოებრივი ფუნქციონირებას. ამავე დროს თვითველი კოლმეურნეობის საკვალდებულო უნდა იყოს იმ შემთხვევების გაძლიერება, რომელსაც კომუნისტური საზოგადოებრივი მეურნეობები იღებენ, და ცხოვრების დონის ამაღლება შრომის ნაყოფიერების ზრდის შესაბამისად.

დიდი მნიშვნელობა აქვს კომუნისტურებში შრომის ნორმირებისა და ანაზღაურების მეთოდების სრულყოფილებას, შრომის დამატებითი ანაზღაურებისა და უკეთესი სამეურნეო შედეგებისათვის მატერიალური წახალისების სხვა ფორმების გამოყენებას. საჭიროა უზრუნველყოფა, რომ შეიქმნას სულ უფრო თანაბარი ეკონომიური პირობები იმ კომუნისტურებშია შემოსავლის გაძლიერებისათვის, რომლებიც სხვადასხვა ზონში, აგრეთვე ზონების შიგნით ართანაბარ ბუნებრივ-ეკონომიური პირობებში იმყოფებიან, რათა უფრო თანამედროვეად განხორციელდეს ბრძოლა თანაბარი შრომისათვის თანაბარი ანაზღაურების მიზნით საკოლმეურნეო სისტემის შესწავლას. თვითველი კოლმეურნეობის მეურნეობა უნდა წარმოებდეს უსუსტი სამეურნეო ანგარიშის საფუძველზე.

თავის ორგანიზატორული მუშაობით და ეკონომიური პოლიტიკის ღონისძიებით პარტია იბრძოლებს იმისათვის, რომ უახლოესი წლებში განხილვებში საესტეტი დალიოს ეკონომიურად სუსტი კომუნისტურების ჩამორჩენა და გადააციოს ყველა კომუნისტური ეკონომიურად მშობლივ კოლმეურნეობას, რომელსაც დიდი შემოსავალი ექნებათ. პარტია აყენებს ამოცანას — დაუცხრომლად განამტკიცოს და აღზარდოს საკოლმეურნეო კადრები, უზრუნველყოს საკოლმეურნეო დემოკრატიის შემდგომი გაშლა, კომუნისტურების საქმიანობის ხელშეწყობის კოლმეურნეობის პრინციპის განვითარება.

კოლმეურნეობათა განვითარების ყველაზე მაღალი დონე მათი ძირითადი საწარმოო ფუნქციონირებით, რომლებშიც უპირატესად ადგას მათი განვითარების ტექნიკური საშუალებანი.

კომუნისტურებში ეკონომიური აღმავლობა შესაძლებელია გახდეს სრულყოფილი შინაგანკომუნისტური ურთიერთობისა: ავამბლოთ განსაზოგადებულ წარმოების დონე; მივუახლოოთ შრომის ნორმირება, ორგანიზაცია და ანაზღაურება იმ დონესა და ფორმებს, რომლებიც შექმნილია სახელმწიფო საწარმოებში, განვითარებული შრომის გარანტირებულ ყოველთვის ანაზღაურებზე გადასვლა; უფრო ფართოდ განვითაროთ საზოგადოებრივი მონაწილეობა (საზოგადოებრივი კვება, სახალხო ბაღები და ბაგები, საყოფაცხოვრებო დაწესებულებანი და სხვ.).

გარკვეულ ეტაპზე კომუნისტურებში საზოგადოებრივი მეურნეობა მიაღწევს განვითარების ისეთ დონეს, როცა შესაძლებელი გახდება მისი რესურსებით საესტეტი

დაკმაყოფილებული კომუნისტური წარმოებისათვის საფუძველზე პირადი დამამარტურებისა და თანაბარი დრომომქმელი განხილვების მიხედვით. კომუნისტური მეურნეობათა საზოგადოებრივი ურთიერთობისა: ავამბლოთ განსაზოგადებულ წარმოების დონე; მივუახლოოთ შრომის ნორმირება, ორგანიზაცია და ანაზღაურება იმ დონესა და ფორმებს, რომლებიც შექმნილია სახელმწიფო საწარმოებში, განვითარებული შრომის გარანტირებულ ყოველთვის ანაზღაურებზე გადასვლა; უფრო ფართოდ განვითაროთ საზოგადოებრივი მონაწილეობა (საზოგადოებრივი კვება, სახალხო ბაღები და ბაგები, საყოფაცხოვრებო დაწესებულებანი და სხვ.).

საწარმოო ძალების ზრდასთან ერთად განვითარდება საკოლმეურნეობათა შრომის საწარმოო კავშირი, მეურნეობის განსაზოგადებულ პროცესს ვასკდება ცალკეულ კომუნისტურებთან ფარგლებს. უნდა წყავალდოს საკომუნისტურებთან შრომის საწარმოთა და კულტურულ-საყოფაცხოვრებო დაწესებულებათა, სახელმწიფო-საკომუნისტური ელექტროსადგურთა, სოფლის მეურნეობის პროდუქტების პირველადი გადამამუშავების, შეხამებისა და ტრანსპორტირების საწარმოთა, სხვადასხვა სახეობის მშენებლობის, საშენი მასალების საწარმოთა და სხვ. ერთობლივად მშენებლობის პრაქტიკა. საზოგადოებრივი უფიციონერების ზრდის კავალდებულო კომუნისტურებში სულ უფრო მეტად მიიღებენ მონაწილეობას საერთო-სახალხო საზოგადოების საწარმოებისა და კულტურულ-საყოფაცხოვრებო დაწესებულებების, სახელმწიფო-საკომუნისტური ელექტროსადგურთა, სოფლის მეურნეობის პროდუქტების პირველადი გადამამუშავების, შეხამებისა და ტრანსპორტირების საწარმოთა, სხვადასხვა სახეობის მშენებლობის, საშენი მასალების საწარმოთა და სხვ. ერთობლივად მშენებლობის პრაქტიკა. საზოგადოებრივი უფიციონერების ზრდის კავალდებულო კომუნისტურებში სულ უფრო მეტად მიიღებენ მონაწილეობას საერთო-სახალხო საზოგადოების საწარმოებისა და კულტურულ-საყოფაცხოვრებო დაწესებულებების, სახელმწიფო-საკომუნისტური ელექტროსადგურთა, სოფლის მეურნეობის პროდუქტების პირველადი გადამამუშავების, შეხამებისა და ტრანსპორტირების საწარმოთა, სხვადასხვა სახეობის მშენებლობის, საშენი მასალების საწარმოთა და სხვ. ერთობლივად მშენებლობის პრაქტიკა. საზოგადოებრივი უფიციონერების ზრდის კავალდებულო კომუნისტურებში სულ უფრო მეტად მიიღებენ მონაწილეობას საერთო-სახალხო საზოგადოების საწარმოებისა და კულტურულ-საყოფაცხოვრებო დაწესებულებების, სახელმწიფო-საკომუნისტური ელექტროსადგურთა, სოფლის მეურნეობის პროდუქტების პირველადი გადამამუშავების, შეხამებისა და ტრანსპორტირების საწარმოთა, სხვადასხვა სახეობის მშენებლობის, საშენი მასალების საწარმოთა და სხვ. ერთობლივად მშენებლობის პრაქტიკა. საზოგადოებრივი უფიციონერების ზრდის კავალდებულო კომუნისტურებში სულ უფრო მეტად მიიღებენ მონაწილეობას საერთო-სახალხო საზოგადოების საწარმოებისა და კულტურულ-საყოფაცხოვრებო დაწესებულებების, სახელმწიფო-საკომუნისტური ელექტროსადგურთა, სოფლის მეურნეობის პროდუქტების პირველადი გადამამუშავების, შეხამებისა და ტრანსპორტირების საწარმოთა, სხვადასხვა სახეობის მშენებლობის, საშენი მასალების საწარმოთა და სხვ. ერთობლივად მშენებლობის პრაქტიკა. საზოგადოებრივი უფიციონერების ზრდის კავალდებულო კომუნისტურებში სულ უფრო მეტად მიიღებენ მონაწილეობას საერთო-სახალხო საზოგადოების საწარმოებისა და კულტურულ-საყოფაცხოვრებო დაწესებულებების, სახელმწიფო-საკომუნისტური ელექტროსადგურთა, სოფლის მეურნეობის პროდუქტების პირველადი გადამამუშავების, შეხამებისა და ტრანსპორტირების საწარმოთა, სხვადასხვა სახეობის მშენებლობის, საშენი მასალების საწარმოთა და სხვ. ერთობლივად მშენებლობის პრაქტიკა. საზოგადოებრივი უფიციონერების ზრდის კავალდებულო კომუნისტურებში სულ უფრო მეტად მიიღებენ მონაწილეობას საერთო-სახალხო საზოგადოების საწარმოებისა და კულტურულ-საყოფაცხოვრებო დაწესებულებების, სახელმწიფო-საკომუნისტური ელექტროსადგურთა, სოფლის მეურნეობის პროდუქტების პირველადი გადამამუშავების, შეხამებისა და ტრანსპორტირების საწარმოთა, სხვადასხვა სახეობის მშენებლობის, საშენი მასალების საწარმოთა და სხვ. ერთობლივად მშენებლობის პრაქტიკა. საზოგადოებრივი უფიციონერების ზრდის კავალდებულო კომუნისტურებში სულ უფრო მეტად მიიღებენ მონაწილეობას საერთო-სახალხო საზოგადოების საწარმოებისა და კულტურულ-საყოფაცხოვრებო დაწესებულებების, სახელმწიფო-საკომუნისტური ელექტროსადგურთა, სოფლის მეურნეობის პროდუქტების პირველადი გადამამუშავების, შეხამებისა და ტრანსპორტირების საწარმოთა, სხვადასხვა სახეობის მშენებლობის, საშენი მასალების საწარმოთა და სხვ. ერთობლივად მშენებლობის პრაქტიკა. საზოგადოებრივი უფიციონერების ზრდის კავალდებულო კომუნისტურებში სულ უფრო მეტად მიიღებენ მონაწილეობას საერთო-სახალხო საზოგადოების საწარმოებისა და კულტურულ-საყოფაცხოვრებო დაწესებულებების, სახელმწიფო-საკომუნისტური ელექტროსადგურთა, სოფლის მეურნეობის პროდუქტების პირველადი გადამამუშავების, შეხამებისა და ტრანსპ